

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Maa- ja metsätaloustuottajain äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja
Mikael Pentikäinen
Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

SDP:n iso kuva on nyt paitsi vähän hämärä, ennen kaikkea huono.

AIMO MASSINEN DEMOKRAATISSA

Metsäteollisuus näyttää esimerkkiä

Pitkään jatkunut taloustaantuma on johtanut myös investointien supistumiseen. Koska ei investoida, niin taloustaantuma jatkuu. Tämä kierre on saatava poikki, koska se johtaa koko talouden näivettymiseen.

Suomen ongelma on kadotettu kilpailukyky. Euron devalvoitumisesta suhteessa dollariin ei ole paljoa apua, koska Ruotsin kruunu ja Venäjän rupla ovat halventuneet vieläkin enemmän. EU:n sisällä käytävään kauppaan valuuttakurssilla ei ole vaikutusta.

Pikaista parannusta tilanteeseen ei ole näköpiirissä. Eilen EU-komissio laski Suomen tämän vuoden kasvuennusteen 0,3 prosenttiin. Pari kuukautta sitten komissio vielä ennakoï kasvuksi 0,8 prosenttia.

Suomen tilanteen vakavuutta kuvaa, että komissio nosti euroalueen ja koko EU:n kasvunustetta. Euroalueen kasvuksi ennakoïdaan 1,5 ja koko EU:n 1,8 prosenttia. Suomen kasvun arvioidaan olevan EU:n toiseksi hitainta Kyp-roksen jälkeen.

Komission mukaan Suomen budjettivaje pysyy tänä ja ensi vuonna yli kolmessa prosentissa bkt:stä ja julkisen velan osuus nousee yli 60 prosentin. Näillä luvuilla Suomi rikkoisi kasvu- ja vakaussopimuksen rajat.

Hallitustunnustelijan, keskustan puheenjohtajan Juha Sipilän tavoitteena on etsiä yhdessä etujärjestöjen kanssa keinoja kilpailukyyn parantamiseksi.

Sipilän pyrkimyksille täytyy toivoa menestystä, koska ilman yhteistä näkemystä ja yhteistyötä taloutta on vaikea saada nousuun.

Puheiden lisäksi jonkun on tehtävä konkreettisia päätöksiä ja näytettävä esimerkkiä. Moneen kertaan auringonlaskun alaksi leimatut metsäteollisuus näyttää jälleen suuntaa.

Metsä Fibre aloitti pari viikkoa sitten uuden 1,2 miljardia euroa maksavan biotuotetehtaan rakentamisen Äänekoskelle. Tehtaan arvioidaan tuovan Suomeen 1 500 uutta pysyvää työpaikkaa ja noin 500 miljoonan euron vientitulo.

Finnpulp suunnittelee Kuopioon maailman suurinta, 1,4 miljardia euroa maksavaa sellutehdasta. Hanke otti eilen askeleen eteenpäin, kun kaksi kotimaista sijoitusyhtiötä, Ingman Finance ja Gustaf Björnbergin Grizzly Hill Capital, ja Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ilmoittivat lähtevänsä mukaan Finnulpin hankkeeseen.

MTK:ssa luotetaan siihen, että puuta riittää teollisuuden tarpeisiin tulevaisuudessakin.

Finnulpin toimitusjohtajan Martti Fredrikson on tyytyväinen ensimmäisen vaiheen rahoituskierroksen onnistumiseen. Tavoitteena ollut 1,5 miljoonaa euroa täyttyi. Seuraavaksi aloitetaan ympäristövaikutusten arviointi.

MTK sijoittaa hankkeeseen tässä vaiheessa puoli miljoonaa euroa. Se ei ole paljon koko hankkeen lopullisista kustannuksista, mutta takaa muiden sijoittajien kanssa prosessin etenemisen.

MTK:n puheenjohtajan Juha Marttilan mukaan sijoittajaksi lähtemisen taustalla on vahva luottamus biotalouden kasvuun ja Suomen metsäsektorin kilpailukykyyn.

Etujärjestön lähteminen sijoittajaksi ei ole aivan tavanomaista. Lisäksi MTK on Metsä Groupin takana olevan pörssiyhtiön Metsä Boardin merkittävä omistaja.

MTK:n päätös sijoittaa Finnulpin tehtäseen on kuitenkin merkittävä viesti sekä kotimaisille että ulkomaisille sijoittajille. Metsänomistajien etujärjestö on eräänlainen takuumies sille, että puuta riittää kaikille suunnitelluille metsäinvestoinneille.

Takuumiehen pitää osaltaan huolehtia siitä, että metsien hyvästä hoidosta ei tingitä. Metsänomistajien pitää vastata huutoonsa.

Biotalousda puhutaan paljon ja siitä odotetaan Suomen talouden pelastajaa. On hyvä, että puheiden ja toiveiden lisäksi myös investoidaan. Jos me emme itse uskalla investoida Suomeen, on apua turha odottaa muualtakaa.

Puheiden lisäksi on tehtävä konkreettisia päätöksiä.

Pallo järjestöillä

Keskeisten järjestöjen neuvottelut yhteiskuntasopimuksesta jatkuivat alkuvuokosta rinnan hallitustunnustelujen kanssa.

Pääministeriksi nousevan keskustan puheenjohtajan Juha Sipilän toivomassa yhteiskuntasopimuksessa keskeiseksi nousevat kilpailukyky ja siihen vahvasti kytkeytyvät palkka- ja työelämälinjaukset. Tuottajien MTK ei viime mainituista neuvottele, vaan päärooli on nyt työmarkkinajärjestöillä.

Sipilä pyysi järjestöiltä keinoja tuottavuusloikaksi sekä uusien työpaikkojen syntyyn. Suomen kilpailukyky ja julkinen talous riippuvat näistä kummastakin. Molemmat ovat huonossa kunnossa.

Suomalaiset tuotteet ja palvelut eivät tällä hetkellä pärjää vapaiden markkinoiden kilpailussa. Kun suomalainen työ ei käy kaupaksi, ei synny työpaikkoja, ja työttömyyden kustannukset kaatuvat valtion talouden maksettaviksi.

Jos järjestöt pystyisivät omilla päätöksillään

parantamaan Suomen kilpailukykyä, valtion talouden tulevaa matokuuria voisi lieventää. Siksi Sipilä toivoo sopimusta. On myös selvää, että Suomi tällaisen sopimuksen tarvitsee.

Pallo on työmarkkinajärjestöillä. On erityisesti ay-liikkeen etu, että sen jäsenten työ alkaisi taas käydä kaupaksi. Se on tietysti samalla koko Suomen etu.

Ay-liikkeessä on uskallettava pohtia, kuinka pitkä on suljettujen työmarkkinoiden tulevaisuus maailmassa, jossa tavarat, palvelut ja ihmiset liikkuvat vapaasti.

Vastaukset eivät ole helppoja eivätkä ratkaisut pelkästään kivuttomia. Vallan hintana on kuitenkin kannettava myös vastuuta.

Vastuuta on vaadittava myös työnantajien EK:lta. Sen on yhteiskuntasopimuksessa kasvettava kvartaalit talouden finanssimiesten palkkarengistä lähemmäs entisajan teollisuuspatruunoita, joiden päätöksiä ohjasivat myös isänmaan ja työntekijöiden hyvinvointi.

YLIÖ

Vastuuta Suomesta ei voi ulkoistaa

Työn tekeminen, ahertaminen on aina kuulunut vahvasti suomalaiseen arvomaailmaan. Työelämän arvot ovat kuitenkin suuressa muutoksessa eivätkä vähiten taloudellisesti haastavien aikojen vuoksi.

Suomalaisen Työn Liiton teettämässä selvityksessä perinteiset arvot – ahkeruus, tunnollisuus ja vastuullisuus – osoittavat merkkejä heikkenemisestä. Jopa viidesosa tulevaisuuden työntekijöistä on hylkäämässä perinteiset vaihtoehdot työn ensisijaisina arvoina.

Yhä pirstaleisemmassa työelämässä työntekijät ottavat enemmän vastuuta omasta urastaan ja tavoitteistaan. Tällöin kuuliaisuuden ja tunnollisuuden sijaan omakohtaiset saavutukset ja arvostuksen kokeminen korostuvat suhtautumisessa työhön.

Työelämän vaikeudet ovat horjuttaneet ihmisten luottamusta työhön.

Uskon ja kilpailukyyn palauttamiseksi pelkkä kustannustehokkuuden parantaminen ei riitä. Tarvitään tuottavuuden parantamista

työn tuotosten jalostusarvoa kasvattamalla, mikä taas vaatii uudistumista ja investointeja. Jotta uudistuminen ja investoinnit lähtevät laajasti liikkeelle, tarvitaan makrotason rakenneuudistusten lisäksi mikrotason muutosta, joka

koskettaa laajasti meitä kaikki suomalaisia.

Työn arvostusta nostettava Suomalaisen Työn Liitto uskoo, että avain työn negatiivisen kierteen kääntämiseksi positiiviseksi on työn arvostuksen nostaminen.

Työtä tulisi arvostaa enemmän kaikkien suomalaisten toimesta, olimme sitten yhteiskunnallisia päättäjiä, työntekijöitä, työyhteisön jäseniä, johtajia, omistajia, työttömiä tai kuluttajia.

Suomalaisen työn arvostus nousee luomalla merkityksellistä työtä, joka ottaa huomioon suomalaisten työntekijöiden edustamat arvot. Työpaikkojen edustamat arvot eivät voi olla ristiriidassa työntekijöiden ja asiakkaiden arvomaailman kanssa.

Jokaisella työntekijällä on myös vastuu oman työnsä omistamisesta ja omasta roolistaan työyhteisönsä tärkeänä jäsenenä.

Tulevaisuuden suomalaisen työ on merkityksellistä ja arvokasta – tällä tarkoitamme, että työn tulee olla tuottavaa, sen tulee luoda kestävää eli pitkän aikavälin arvoa sekä luoda jaettua arvoa kaikille sidosryhmille.

Tällaiset työpaikat aktivoivat kasvuja, motivoivat ja sitouttavat työntekijöitä uuden oppimiseen. Lisäksi ne ovat

Työn omistajuus ja sen arvostus lähtee meistä jokaisesta.

uudistuvan ja menestyvän liiketoiminnan perusta ja ennen kaikkea ne edustavat uuden sukupolven arvoja.

Vaaditaan muutosrohkeutta Juuri valitulla uudella eduskunnalla on haastava tehtävä suomalaisen työn puolesta. Kaikki työtä ja työntekoa edistävät päätökset ovat tervetulleita ja myös välttämättömiä.

Jokainen päättäjä voi tukea suomalaisen työn uudistumista toimilla, jotka vahvistavat omistajuutta, elinvoimaisia ja työllistäviä kotimarkkinoita sekä voimakasta suomalaisen työn ja sen tuotosten kansainvälistämistä.

Omistajuusmuotojen moninaisuuden kasvu ja työllistävän pääoman toimintaedellytysten parantaminen tulisi olla yhteiskuntapolitiikan ja lainsäädännön tavoitteena.

Omistajuutta tukeva politiikka ja ennustettava päätöksenteko tukevat uusia investointeja, jotka luovat pohjaa kasvulle niin suomalaisissa suuryrityksissä kuin pienissä ja keski suurissa yrityksissä.

Yhteiskunnallinen yrittäjyys, jossa yritystoiminnan tarkoitus on tuottaa yhteiskunnallista hyvää, on kasvava omistajuusmuoto, joka tulisi huomioida.

Elinvoimaisia ja työllistäviä kotimarkkinoita on vahvistettava innovaatiopolitiikan ja julkisten hankintojen kautta. Kotimarkkinoiden merkitys on ratkaiseva: yksityisen sektorin työpaikoista ja palkoista 70 prosenttia tulee kotimarkkinoilta.

Innovaatiopolitiikassa tulee keskittyä tuottavuuden ja uudistumisen tukemiseen myös laajalti työllistävillä toimialoilla, kuten vähittäiskaupassa, elintarvikealalla, matkailussa ja rakentamisessa.

Julkisissa kilpailutuksissa on varmistettava, että paikalliset työllisyys- ja tuottavuusvaikutukset otetaan huomioon ja että sopimukset kattavat tuotteen tai palvelun koko elinkaaren.

Suomalaisen työn kansainvälistymistä on vahvistettava tukemalla erityisesti pienten ja keski suurten yritysten verkottumismahdollisuuksia vientimarkkinoilla sekä edistämällä useita toimialoja läpileikkaavien Suomi-brändien kuten Design from Finlandin ja Cleantech Finlandin pitkäjänteistä näkyvyyttä maailmalla.

Suomen vienti on edelleen liian kapeilla harteilla: 25

yritystä kattaa puolet koko Suomen viennistä. Siksi myös palvelualojen kansainvälistymiseen tulee panostaa entistä vahvemmin.

Sinä vaikutat

Suomalainen työ on ainut asia, jolla voimme suoraan vaikuttaa kilpailukykyymme ja siihen, että pärjäämme tulevaisuudessa.

Työn omistajuus ja sen arvostus lähtee meistä jokaisesta. Tätä asiaa emme voi ulkoistaa. Meillä on vastuu kehittää omaa työtämme ja työyhteisöämme olimpepa sitten omistajia, johtajia tai työntekijöitä.

Meillä Suomalaisen Työn Liitossa on tehtävä edistää suomalaisen työn menestystä. Tehtävä on erityisen tärkeä nyt, kun suomalainen työ on tienhaarassa. Tarvitsemme plussasummapelillä nollasummapelin sijaan.

Meillä on vastuu paitsi työntekijöinä myös kuluttajina siitä, miten suomalaisen työn käy. Jokainen suomalainen voi vaikuttaa omilla valinnoillaan työpaikkojen säilymiseen ja uusien syntymiseen. Tämä lopulta ratkaisee sen, miten suomalaisen työn ja Suomen käy.

Se on meidän jokaisen asia – arvovalinta.

Tero Lausala

Kirjoittaja on Suomalaisen Työn Liiton toimitusjohtaja.

RAHIKAINEN

KOLUMNI: AURA PILKAMA

Välillä kannattaa repsahtaa

Söimme vappuna perinteisiä picnic-eväitä: rasvassa paistettuja munkkeja, nakkeja, juustoja ja suklaakakkua. Puhe kääntyi syödessä elintapoihin ja ravintoarvoihin. Emme syöneetkään enää herkkuja, vaan kovaa rasvaa, valkoisia jauhoja, aivan liikaa sokeria ja punaisen lihan pahojaa proteiineja. Nautintoa varjosti tietoisuus kaloista ja kiloista, vähän kuin syödessä olisi tehty syntiä.

Ruuaasta on tullut hyvinvoivan yhteiskunnan suurimpia uhkia. Kaikki tietävät, että rasvainen ruoka tukkii suonien, suola nostaa verenpainetta. Sokeri kasvattaa vyötärönympärystä ja entisestään paisuvia terveysmenoja. Ruoka ei ole enää vain ravintoa, joka täyttää kurnivan vatsan. Se ei ole vain makunystyröitä hyväilevä elämys. Suositusten mukaan lautaselle päätyvän pöperön tulisi olla yhtä aikaa rasvatonta, suolatonta, vähähiilihydraattista, lisäaineetonta ja sokeritonta. Maku jää herkästi sivusaan.

Liika proteiininikin on pahaksi, sillä se aiheuttaa syöpää. Kananmunna on tutkimuksesta riippuen hyvä proteiinin lähde tai

Suosittelun mukaan lautaselle päätyvän pöperön tulisi olla yhtä aikaa rasvatonta, suolatonta, vähähiilihydraattista, lisäaineetonta ja sokeritonta.

aura.pilkama@mti.fi

vaarallinen kolesterolin nostattaja. Kahvi pitää pirteänä, mutta nostaa verenpainetta. Saattaa se ehkäistä Alzheimerin taudin puhkeamista, mutta myös lisätä riskiä osteoporoosiin. Tietoa riittää ravintoaineiden vaaroista ja hyödyistä. Kun kaiken voi mitata, maalaisjärki ei enää riitä kertomaan mitä suuhun kannattaa pistää.

Sama pätee liikkumiseen. Enää ei riitä, että liikkuu kun se on kivaa tai se vie paikan toiseen. Hyöty pitää pystyä mittamaan la osoittamaan. Kolme kertaa viikossa suoritettu hikiliikuntakin on ehditty tuomitua hyödyttömäksi, ja istumatyö on todistettu tutkimuksissa hengenvaaralliseksi. Nyt pitäisi pysyä liikkeessä pitkin päivää, koko ajan. Jokainen sekunti paikallaan istuen vie lähemmäs kuolemaa, liikumattomuus tappaa, otsikot varoittavat. Vastaavasti jokaisesta askelmittarin sosiaaliseen mediaan siirtämästä askeleesta on tullut liikuntaa – myös sohvalta jääkaapille siirtyminen vie lähemmäs päivän tavoiteaskelia.

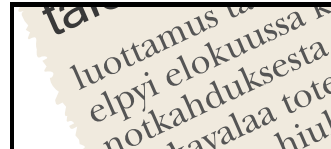
Terveys ei ole enää vain sitä, ettei ole sairaa. Nyt pitää tietää mikä on oma rasvaprosentti, painoindeksi, maksimisyke, koles-

teroli ja verenpaine. Teknologia on tehnyt itsensä mittaamisesta trendin. Aktiivisuusranneke kirjaa päivän askeleet, älypuhelimien sovellus kertoo riittävän rem-unen määrän. Kalorilaskuri ja personal trainer päättää illallisesta. Kehoa ei ole tarpeen kuunnella, kun mittari tietää ihmismieltä paremmin, mikä tuo hyvän olon.

Harmi, ettei mikään ranneke tai sovellus pysty mittaamaan rennon yhdessäolon ja maukkaan ruuan tuomaa mielihyvää. Selalaista sovellusta ei taida olla, joka kehottaisi avaamaan kuohuviinin ystävien kesken tai kokeilemaan uutta jälkiruokareseptiä. Elämää rytmittävät askeleet, tunnit, sentit ja kilot. Syömisestä, liikkumisesta, työn tekemisestä – elämästä – on tullut mitattava suorisitus.

Vaikka mittarit vilkkuivat vappuna punaista, arvelen, että munkit ja kuohuviini, ystävät ja nauru, vaikuttivat tervetyneen kuin vihreä tee tai omegakolmonen. Repsahdus säännöllisin välilajoin, sopivassa määrin nautittuna takaa että myös mieli saa ravintoa. Rentoutuneena jaksaa kuuloitella kehon ääntä myös ilman älylaitteita.

LEHTIKATSAUS

Vaalitulos uhkaa jäädä jalkoihin

Satakunnan Kansa pitää järjestöjen neuvottelemassa yhteiskuntasopimusta demokratian vastaisena.

”Voidaan hyvällä syyllä kysyä, hallitseeko Suomea kansanvallan ulkopuolinen eliitti, joka todellisuudessa määrää ne rajat, joiden sisällä Sipilän on projektinsa toteutettava.”

”Yhteiskuntasopimuksen ajatus voi olla kaunis, mutta demokratian kannalta se ei ole oikea. Sopimuksella voidaan ohittaa asioita, jotka kuuluvat kansan päätettäväksi, ei järjestöjen kabinetissa sovittaviksi. Vaalitulosen pitää olla se ensisijainen lähtökohta, jonka perusteella hallitus syntyy.”

”Koko ajan tulee muistaa, että hallitus ja eduskunta käyttävät ylintä päätösvaltaa, joka voi johtaa vakaviinkin ristiriitoihin etujärjestöjen kanssa. Se on demokratian hinta. Hallitus kuitenkin vastaa toiminnastaan eduskunnalle ja kansalaisille, ei EK:lle tai SAK:lle.”

Käsi heti piparipurkissa

Aamulehden mielestä EU-parlamentin rahankäyttöä sietäisi taas penkoa.

”EU-parlamentin palkkaus- ja korvauskäytäntöjä onnistuttiin järjeistämään noin vuosikymmen sitten. Ylisuurten korvausten sitä ennen saama mediahuomio edisti remonttia selvästi.

Nyt kun palkkoja ja korvauksista ei enää ole puhuttu eikä kirjoitettu kovin paljon, ovat parlamentin jäsenet alkaneet hiljalleen valvoa etujaan ja jarruttaa uusia uudistuksia. Viime viikolla kaadettiin ehdotus, joka olisi käytännössä pakottanut

meipit tekemään yksityiskohtaisesti selkoa siitä, mihin kulukorvaukset on käytetty.”

Laatulehti ankan perässä

Lapin Kansa antaa mediakritiikkiä Newsweekille. ”Yhdysvaltalainen Newsweek-lehti julkaisi vappuna jutun, jossa arvioitiin reserviläiskirjeiden lietsovan Suomesa Venäjän uhkaa. Asiantuntijoina lehti käytti suomalaisia, jotka tunnetaan Putinin sympatioistaan. Suomen valtiojohtoa tai puolustusvoimien edustajia amerikkalaistoimittaja Felicity Capon ei halunnut kuunnella. Kaipa hän pelkäsi, että ärhäkkä juttu menee pilalle?

Newsweekin uutinen kertoo pikemminkin maineikkaan laatulehden rappiosta kuin Suomen ja Venäjän suhteesta. Puolustusvoimien mukaan reserviläiskirjeen lähettämisestä päätettiin jo 2010 eli hyvissä ajoin ennen nykyisiä kriisejä.”